

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

DRAGALINA, VIRGIL ALEXANDRU

Bătălia de la Jiu / Virgil Alexandru Dragalina. - București : Compania Dan Puric, 2020

Conține bibliografie

ISBN 978-606-93718-7-9

94

Virgil Alexandru Dragalina

Bătălia de la Jiu

Ediție îngrijită de Colonel (r) DUMITRU ROMAN

Cuvânt înainte și Postfață de DAN PURIC

Prefață de dr. PETRE OTU

Compania DAN PURIC

București, 2020

postfață iluminate de dragoste de țară și recunoștință pentru sacrificiul soldatului român, și a oferit "Bătălia de la Jiu" generației noi, în editura ce-i poartă numele.

Adâncă recunoștință Arhim. Ioachim Pîrvulescu, Stareț al Mănăstirii Lainici, pentru cuvintele pline de lumină și har și pentru dragostea cu care ține vie memoria bunicului meu.

În numele familiei Dragalina și în numele Tatei, Comandorul Virgil Alexandru Dragalina, mă înclin și vă mulțumesc cu sufletul plin de recunoștință!

Opritsa Dragalina-Popa
ELK GROVE, CALIFORNIA
SUA

CUPRINS

Cuvânt înainte.....	5
Ultima scrisoare a generalului Dragalina către fiul său Virgil Alexandru.....	13
Prefață.....	19
Considerațiuni.....	35
10 octombrie 1916.....	41
11 octombrie 1916.....	49
12 octombrie 1916.....	55
13 octombrie 1916.....	65
14 octombrie 1916.....	71
15 octombrie 1916.....	119
16 octombrie 1916.....	127
Concluziile generalului Iancu Ghenescu.....	131
Un exemplu de energie în conducerea operațiunilor.....	139
Considerațiile generalului Iancu Ghenescu despre felul cum a acționat generalul Dragalina.....	147
Generalul Ioan Dragalina și Mănăstirea Lainici sau Locul care i-a deschis calea spre veșnicie.....	159
Scrisoarea generalului Ioan Dragalina la majoratul fiului său Virgil Alexandru.....	165
Postfață. Generalul Ioan Dragalina. Omul fulger - cinstea numelui de român.....	167
Notă de recunoștință.....	173

10 octombrie 1916

Ofensiva germană

În dimineața acestei zile, inamicul ia ofensiva pe tot frontul Brigăzii 22 Mixtă și a Detașamentului maior Trușculescu. De asemenea, Divizia 6 Cavalerie, precedată de Detașamentul colonel Schmidt, a început să coboare muntele Arcanul în fața micului Detașament locotenent Toma Ioniță.

La Est de Jiu, inamicul nu atacă în această zi.

Surprinși de această neașteptată ofensivă și treziți din beatitudine de puternicul bombardament al artileriei și apoi de asaltul trupelor inamice, comandanții și trupele noastre intră în panică și încep să se retragă în dezordine. Grație dispozitivului trupelor noastre în cordon, inamicul întoarce când o aripă, când alta, iar comandanții noștri, în loc să regrupeze unitățile și să treacă la contraatac, se retrag mereu. Colonelul Anastasiu nu ia nicio măsură în vederea aceasta, ci doar raportează șefului său situația și cere ajutorare.

Respect p
Artleria inamică a deschis un foc violent la ora 2 p.m. cu tunuri de 68, de 100 și 150. De la Buliga (postul de comandă) s-a observat cum posturile înaintate ale infanteriei noastre sunt în retragere de pe D. Muncelul și Scurtu. ...Compania care ocupă cota 513 a fost silită să se retragă. Compania a 2-a este în situație foarte critică, silită să se retragă și ea... Colonel Anastasiu.

Nr. 262 din 10 oct., Ora 6.30 p.m.

Punctele Cîndețu, Murgile și Dumitriana au fost violent atacate de artleria și infanteria inamică numeroasă, silind trupele noastre să se retragă. Aceste puncte sunt în mâinile inamicului. Inamicul caută să pună mâna pe Obîrșia Merișor. S-a trimes ultima rezervă în ajutor. Nu mai disponem de nici o rezervă. Situația e foarte critică. Colonel Anastasiu.

În această situație, iată și concepția strategico-tactică a șefului:

Nr. 1252 din 10 oct.

Se va comunica imediat Armatei I.
General Cocorăscu.

Din nou, colonelul Anastasiu raportează:

Nr. 263 din 10 oct. Ora 6.40 p.m.

Lt. colonel Comandantul Sectorului II raportează că Batalionul I care ocupa D. Scurtu s-a retras. Colonel Anastasiu.

Nr. 267

Inamicul a ocupat D. Scurtu, Piscul Rusesc, D. Mutu, Straja, Murgile și Cîndețu, având forțe considerabile... Colonel Anastasiu.

Şeful, generalul Cocorăscu, raportează Armatei I:

Nr. 371 din 10 octombrie

În urma unui violent bombardament de artlerie inamică, neîntrebuințată până acum și a unor furioase atacuri date de trupe proaspete germano-austriece cu efective mult superioare nouă, trupele noastre au pierdut până la această oră D. Scurtu, Piscul Rusesc, D. Mutu, D. Straja, Murgile și Cîndețu.

Pentru a evita o înaintare rapidă a inamicului, rog dispuneți trimiterea a cel puțin 5 batalioane. Colonelul Anastasiu raportează că forțele inamicului sunt considerabil superioare nouă.

General Cocorăscu.

Colonelul Anastasiu raportează din nou:

11 oct. 1916 ora I p.m.

La ora 10.15 am început retragerea de pe D. Futețu. La 10.30 retras trupele de la Dimitriana și Obîrșia Merișor, covârșit de focurile vrășmașe. La 10.40 cu durerea în suflet părăsesc Pasul Vulcan, creastă cu creastă se dispută și retragerea se face în ordine, urmărit de inamic... Luptăm cu austro-ungurii și cu germanii. După declarația prizonierilor, artleria noastră a făcut mormane de

Re morți austro-unguri și majoritatea germani. Acuma s-au mai luat încă 3 (trei) prizonieri. La ora 1 când trimet raportul, infanteria noastră este la Buliga. Retragerea continuă.

Colonel Anastasiu.

Comentarii

Despre această retragere, de care colonelul Anastasiu raportează că se face în ordine, disputându-se creastă cu creastă, generalul Dragalina raportează din gara Craiova (unde fusese transportat ca rănit) Marelui Cartier General:

Trupele noastre de la Jiu – Brigada 22 colonel Anastasiu și Detașamentul maior Trușculescu – se aflau într-o retragere făcută nu în ordine, ci mai mult o goană înapoi, fără rezistență, cu legăturile organice descompuse.

De altfel, Brigada mixtă 22 a pierdut 17 tunuri, iar dacă ostașii căzuți prizonieri și morți nu au reprezentat cifre prea mari, este din motivul că ei nu primeau luptă, ci fugneau și inamicul nu îi putea ajunge. Cu tunurile a fost mai greu, aşa că le-au părăsit. Dar colonelul Anastasiu se laudă cu trei prizonieri germani și visează de „mormane de morți inamici”.

Activitatea la Armata I română

Telegramele de mai sus sunt numai o parte din cele expediate de colonelul Anastasiu la Divizie și de generalul Cocorăscu la Armată.

La rândul său, generalul Culcer, comandantul Armatei I, transmite Marelui Cartier General toate aceste știri, câteodată textual: „Generalul Cocorăscu raportează” sau „Colonelul Anastasiu raportează”.

Incapabil de a acționa, comandantul Armatei I nu ia nicio măsură, nu concepe niciun plan, nu dă niciun ordin comandanților de pe front, de ce trebuie să facă, mișcări, învăluiri, contraatacuri, nimic absolut. El nu are nicio altă idee decât părăsirea luptei și retragerea întregii Armate I peste Olt.

Și astfel, generalul Culcer se limitează în a raporta știrile la Marele Cartier General, de la care cere instrucțiuni: „Rog ordonați” sau „Rog a ne da ordine de urmare”. De exemplu:

Nr. 664 din 11 Oct.

Către M.C.G.

Respectos raportez M. S. Regelui, ca urmare telegramei cu Nr. 661 în care făceam cunoscut că astă noapte la ora 2 s-au pierdut toate creștele după frontul Diviziei 11. Trupele sunt în retragere împinse de forțe mult superioare... În această situație Divizia I-a este amenințată a fi tăiată, dacă nu se vor lua imediat măsuri de retragere. Chiar această mișcare poate fi târzie. Rog respectos pe M. S. Regele a ne da ordine de urmare.

General Culcer.

Nr. 665 din 11 oct.

Către M. C. G.

Divizia Cocorăscu raportează că este atacată pe tot frontul de forțe excesiv de superioare. Grupele sunt în completă retragere, fiind întoarse pe la aripa stângă de forțe superioare. Întreaga regiune amenințată a fi cucerită. Cu onoare, se cere ordine hotărâte de urmăre față de situația ce ne amenință ca inamicul să tae și retragerea Diviziei I.

General Culcer.

Comentarii

Va-să-zică acești trei bravi comandanți de mari unități tipă și se vaită că sunt atacați și copleșiți de inamic, că trupele sunt în retragere și că vor urma dezastre, dar niciunul din ei nu raportează că ar fi luat o măsură cât de mică pentru a înlătura dezastrul.

Colonelul Anastasiu e cu durerea în suflet că trebuie să se retragă și se vaită că nu mai are rezerve.

Cocorăscu tipă după ajutoare și nu cere mai puțin de „cinci” batalioane, chiar și mai multe, de se poate, dar nu ca să spere într-o victorie, ci numai ca să se opreasă din retragere, deocamdată.

Culcer, pe de altă parte, nu vede o altă scăpare decât retragerea armatei peste Olt, deci părăsirea Olteniei, și asta cât mai repede, altfel inamicul taie retragerea Diviziei I de la Cerna.

În afară de acestea, toți acești trei șefi ierarhici vorbesc în rapoartele lor de „forțe inamice mult

superioare, copleșitoare sau excesiv de superioare”.

Când Cocorăscu raportează Armatei de „trupe proaspete cu efective mult superioare nouă”, generalul Culcer transmite mai departe la M.C.G. „forțe excesiv de superioare”.

În realitate, inamicul avea 15 batalioane și 19 baterii, iar noi aveam 17 batalioane și 15 baterii.

Atunci unde sunt acele trupe inamice „excesiv de superioare nouă”, când noi aveam mai multe batalioane? E drept, însă, că batalioanele lor erau, poate, mai complete și, în orice caz, dotate cu armament mai puternic. Și mai e încă ceva, batalioanele lor și marile lor unități aveau comandanți și conducători destoinici, bravi și patrioți. Armata noastră răspundea cu superioritatea ostașului român în vitejie și cu disprețul de moarte.

Nenorocirea făcea că ofițerii noștri șefi de mari unități, incapabili și fricoși, nu erau la înălțimea minunaților noștri ostași, copii de la țară.

Dar, în general, atât ofițerii cât și trupa nu aveau nicio pregătire morală în vederea războiului. Totuși, cu un ofițer brav înaintea unității sale, trupa merge la asalt și la moarte, ca la nuntă.

Situația, la 10 oct. 1916, seara, era următoarea: Inamicul ocupase toate înălțimile de pe frontieră. Brigada mixtă 22 colonel Anastasiu se retrăsese.

Detașamentul Trușculescu, neatacat, rămăsese pe poziție, iar Detașamentul locotenent Toma Ioniță se retrăsese, în ordine, din prima poziție de pe Dealul Rostovanul, ținând piept bărbătește.

Generalul Ioan Dragalina, 1914